

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica Quinquagesimæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

DOMINICA

Quinquagesimæ.

I. *Quid tibi vis faciam.* Luc. 18.

Quare & tu ex Christo recepto, vel recipien-
 do in Venerabili Sacramento, Quid tibi
 vis faciam Domine JESU? Respice enim ad illum
 qui stat, cæcum clamantem, adduci præcipit,
 queritque ex illo, quid tibi vis faciam? hoc est;
 Ecce ego paratus omnia facere, potens omnia
 facere, quid vis tibi faciam? nisi tu homo cæ-
 cor esses cæco isto, obstupescere deberes omni-
 bus stuporibus, ad tantam JESU dignationem,
 facilitatem, promptitudinem. Sed ne in alienis
 verseris; quodcumque JESUS in Venerabili Sa-
 cramento ad te venit, quid aliud dicit, quàm,
 Quid tibi vis faciam? Postula à me & dabo tibi
 petitiones cordis tui; pete quæ tibi putas maxi-
 me necessaria, pete quæcumque scis me digna,
 & illa tibi faciam, postula à me & dabo tibi, imò
 ne pete quidem, sed tantum dic, & faciam; Pe-
 nis ut dem tibi merita mea? faciam; petis ut tibi
 dem virtutes meas? faciam: petis ut te San-
 ctum, ut Servum meum, ut te castum, humilem,
 obedientem, patientem, modestum, ferventem,
 zelosum, prudentem, mortificatum, anima &
 corpore sanum, in bono perseverantem, per-
 fectum efficiam? faciam, denique quid tibi vis,
 intum faciam. Ut autem petere audeas, Ecce
 tibi gratiam super omnem gratiam, ad te
 veni; Dic igitur: Quid adhuc tibi vis faciam?
 Sciebam velle te venire ad me, non poteras
 venire, ego veni ad te, quia sum & maneo apud
 te,

te, si parum tibi videtur, quid præterea vis faciam tibi? Feci te, redemi te, vocavi te; feci te talem, vocavi te huc, servavi hæctenus, in statu tali, tecum insuper maneo & conversor, te me ipso cibo, pascō & nutrio, quid vis adhuc tibi faciam? Scio quia pauper es, cæcus in intellectu, malitiosus in voluntate, obliuioſus Dei beneficiorum iudiciorumque meorum, immortificatus, inconstans, undique mille periculis hostibusque tam animæ quam corporis expositus, veni ad te ut indices mihi, Quid tibi vis faciam? Sæpe me offendis, pœnitentiam serò aut nunquam agis, in Servizio meo prout debes & ut recepisti non proficis, pœnâ & eâ multiplici es dignus, & usque huc pepercit tibi oculus meus, quia pretiosa fuit in conspectu meo anima tua. Tu jam ipse iudica inter me & te, quid tibi vis faciam. Percurre omnia quæ in terra, supra terram, intra terram, in aqua, aëre, cælo, super cælos, omnia corporalia, naturalia, omnia feci propter te, omnia tuis obsequiis addixi, ipse propter te ego homo factus sum, triginta tribus annis in terris vixi, laboravi, feci mira, pertuli dira, omnia tibi factus sum, etiam cibus, quid præterea vis tibi faciam? quandoquidem & omnia alia, & me ipsum propter te feci, & usibus tuis servire feci? O Domine ad hæc omnia quæ fecisti, adde unum: ut videam! quid enim prodest te fecisse, si ego ea non video? Videam mihi Jesu ea quæ fecisti mihi, & quæ pro me. Videam quis tu, qui fecisti, quis ego, cui fecisti, quid debeam tibi pro his omnibus quæ fecisti mihi.

g: Dr. L. Z.
 bicki
 Operi ascel
 Tomus III
 N: V
 58

2. Ecce ascendimus.

Prædicat Christus Discipulis suam Passionem, ut eos erudiat, quod non ad delicias sint vocati, sed ad Crucem. 2. Ut se sponte suâ mortem oppetere ostenderet, quàm multò ante prævidit & prædixit, qui enim præscire potuit, utique & evitare potuit. 3. Ut animos eorum præpararet, ne illis novum esset & insolens videre eum morientem, super quem hæc ventura dudum ante cognovissent. Et discipulis quidem ideo; At cur prædicat & nobis? An imminantis præfagientisque vox ista est tanquam malum aliquod sibi hoc tempore à nobis imminere prævideret & præsentisceret? O ad quam multos hodie Christus tanquam ad Hierosolimam aliquam ascendit, à quibus, gentibus tradetur & illudetur. An timetis hæc vox est? vere timet Christus ne his temporibus peiora à fidelibus patiat, quam olim à Judæis, & non immeritò! Quot enim sunt qui hos dies effrenes, omnibus devoverunt nequitiis? quis itaque dubitet Christum ab his tradendum esse gentibus, offendendum videlicet peccatis, & quidem talibus, qualia nec inter gentes experitur! Nonne bone Jesu illuderis, nonne flagellaberis hodie, & sequentibus his diebus, & quidem à Fidelibus à Christianis tuis! Ô quanta hodie perditionum, flagellationum, illusionum, putorum plaustra in Christum congerentur! Ô quanta animarum pericula, quam millena Innocentiæ, Sanctimonie Gratiæ Divinæ, Pudoris, Virginitatis, omnis denique virtutis, multis imminet naufragia. Et tu hodie non illuderis Christe? An admirantis & præ stupore hærentis

vox est ista? Dubitat videlicet Christus & vir credit, hæc his diebus super se ventura Hierosolymis, scilicet, inter Christianos, in tali loco, corde, urbe, in qua toto transacto anno, cultus, amatus, honoratus fuit, in qua ei dum nuper in festo corporis sui processionaliter obiret illam, tanti plausus, tanti sumptus, tanti ornatus, tanti honores sunt exhibiti. Verè mirum est, mi JESU, sic nos repente contra te armari, & verendum tamen est, ne à nobis tradaris, ne à nobis illudaris; quis enim nunc non audet omnia? quis non omnia sibi permittit? quis prohibet? habet etiam infania laudem, plausum, spectaculum, admirationem, Universitas, iniquitatis tempus illud est. Inferorum recreatio, Regnorum infania, Spatium ad exercendam patientiam Dei, ab hominibus præfixum, Angelorum infernalis cruciatus, & infernus ipse, mors virtutum, Conjuratio hominum contra Christum, Apostasia totius mundi à Deo, seditio Generalis, IdololatRIA publica, licita, laudata, vera tragædia, qua Christi, omnes cruciatus non tam representantur quam innovantur: Æmulatio scelerum, quidnam graviolem Deo injuriam contumeliamque faciat, quid certiolem mundi causet ruinam? An minantis est vox? quia videlicet minatur Christus pœnam Christianis talem, quæ est super omnem pœnam peccandi scilicet licentiam. Ita enim homines his diebus peccant, planè ac si Deus puniendi haberet impotentiam, vel ac si Deus totius anni peccata dissimulans demum hac peccatorum permissione, mundum punire vellet? Frequenter sanè Deus peccata punit peccatis? ut videlicet ira Dei & pœna super

super o
comit
homine
ter Chri
bus cru
ves face
signanti
tam pec
obstare
in finem
vox ista
rum lic
licet pa
itaque
cari, in
quam fe
servire,
negligi
cat, pec
peccat,
tum in
qui cur
Dei of
que.

NON
pa
Passio e
gentibu
mitui r
tes, im
quæ rat
cuntur
cujus e

G. Dr. L. Z.
Bicki
Oper: abce
Tomus III
N: V
58

super omnes pariter effundatur. An vox ista
 commiserationem exigentis est? ut videlicet pii
 homines videntes hisce temporibus, tam gravi-
 ter Christum lædi, iterumque quasi à peccatori-
 bus crucifigi, ei non secus atque die parasce-
 ves facere solent, compatiantur. An causam as-
 signantis vox est? quâ videlicet fiat, quod tan-
 tam peccandi licentiam Deus non subito puniat
 obstare nimirum Christi Passionem, quæ eum
 in finem tum ab Ecclesia commemoratur. An
 vox ista remedium contra præsentium tempo-
 rum licentiam ostendentis est? ad Christi, vide-
 licet patientis recurrenti memoriam? Tuum
 itaque est hæc omnia intelligere, cavere, depre-
 cari, in te punire, nunc præcipuè conari Deo,
 quam ferventissimè, accuratissimè, instantissimè
 servire, adesse, placere, postquam offenditur
 negligiturque à plurimis, postquam quilibet pec-
 cat, peccat enim eo tempore, quo mundus totus
 peccat, Deumque exasperat & offendit, & quan-
 tum in se est, ostendit se de numero esse eorum,
 qui cum mundo, carne, inferno, peccato, in
 Dei offensionem conspirârunt, conjurârunt-
 que.

3. Consummabuntur omnia.

Nondum scilicet satis Christus à Judæis est
 passus; adhucnè à te, ô Christiane homo,
 Passio ejus consummari debet? qui tradis illum
 gentibus, repugnas illi, videlicet, perversis ani-
 mi tui moribus ac motibus. Barabbæ enim gen-
 tes, immortificatæ sunt passiones in Anima tua,
 quæ rationi repugnant, solaque sensualitate du-
 cuntur; his quasi Rex præsidet Amor proprius,
 cujus est proprium, Deo refragari, & æmulari

omnipotentem, non enim novit, nec nosse vult Dominum. Itaque tunc homo gentibus tradit Jesum, quando omnia facit propter se utque sibi aliquantulum molestus non sit, à Deo recedit. Vide ergo ne Jesum gentibus tradas, sed avertere ab amore tui, convertere autem ad amorem Jesu, insuper quoque dole & desole, quod toties illum tradideris.

4. *Cæcus quidam sedebat secus viam.*

Vide, ne in te hoc de cæco secus viam Hiericho sedente, quadret. Quid enim stultus amator sæculi, & rerum præsentium captator aliud agit, nisi quasi Cæcus secus viam Hiericho sedet? infelix, quia secus viam Hiericho; infelicissimus quia sedebat. Extremum autem miseriam exprimitur ejusdem, quia mendicus esse dicitur. Verè enim quisquis sæculum amat, quisquis solatiis delectatur terrenis, cæcus est, hæc, quæ amat, non cernens peritura esse: cæcus est, hæc, quæ à mundo maximo pretio emit, eique ingenti summâ solvit; cæcus est quia non videt sibi falsa pro veris, mala pro bonis, transuentia pro manentibus obtrudi, & non tam dari quam mutuari tantum. Mendicus autem est quia mavult à mundo hæc obtinere precariò quæ à Deo gratis habere potuisset, si illum audisset dicentem; Quærite primùm regnum Dei & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. O Anima mea, & tu aliquando sic cæca, sic mendicans sedebas secus viam infelicissimi hujus mundi Hiericho amabas, quia miseria famem fers, cum scires in domo Patris tui mercenarios panibus abundare; da nunc gloriam Deo quod Jesus Nazaræus hac transiens jussit te

g. Dr. L. Z.
Bicki
oper. ascel
Tomus III
N. V
58

te adduci ad se, & tibi dixerit, Respice, vidisti namque confestim, & secuta es ipsum, dico tibi, usque modo sedisses secus viam istam mendicans, & cupiens de filiquis porcorum saturare ventrem tuum; nec tibi quisquam petenti dedisset eas, quin etsi fortè clamare post Jesum cepisses invocans misericordiam, increpasset te turba præteriens, ut taceres. Proinde benedic Anima mea Domino, & noli oblivisci omnes retributiones ejus, qui redemit de interitu vitam tuam.

5. *Quid tibi vis faciam?*

MUltis mihi opus est, quæ facias Domine Jesu mihi; sed præ cæteris illud, ut videam, quibus modis hoc Sacrosancto ingruentis Quadragesimæ jejunio tibi placere, inque vitæ Sanctitate ac morum integritate & emendatione proficere possim. Ut videam quanta tu Dominus meus fecisti sustinuisque pro me? Ut videam quibus rationibus, quo zelo, quâ prudentiâ animas Fratrum meorum, Servorum autem tuorum juvare, ad te perducere, inque servitio tuo firmare possim. Ut videam, non minus corpore mihi nunc esse jejunandum, abstinendo videlicet à cibis vetitis, quàm animâ, mortificando ejus passiones, eamque à terrenis avocando ad Te solum convertendo. Ut videam utendum esse nunc parcius somnis, jocis, cibis & potibus, linguam esse frenandam, Orationi plus dandum, plus vacandum Lectioni, habenda esse pia colloquia, ab otiosis conversationibus abstinendum, mysteria divinissimæ tuæ passionis accuratè & fructosè esse recolenda, Carnem flagellis atterendam, actus humiliationis frequen-

quentandos &c. Ut videam quid adhuc desit mihi, quàm longè sim à te, quàm sim nihil ipse in me. Ut videam quid sit supra me, quid infra me, quid pro me, quid ante me, quid post me, quid circa me, quæ aliena, quæ mea, quæ tua! Ut videam quis tu, & quis ego? Ut videam quo tu dignus? & quid ego debeam tibi? Ut videam quàm sis admirabilis in Angelis, quàm amabilis in hominibus, quàm terribilis in reprobis? Hæc videam Domine, ut confestim sequar te, magnificans te, & laudans nomen tuum in sempiternum.

DOMINICA I.

Quadragesimæ.

I. *Non in solo Pane vivit homo.* Matth. 4.

Verè non in solo pane, non solum secundum panem seu panis speciem, Corpus Domini sumendum est, sed secundum Spiritum, qui enim indignè manducat, iudicium sibi manducat, non dijudicans illud. Væ mihi si in solo pane vivere soleo! cum spiritus sit qui vivificat, caro autem non prodest quicquam. Non igitur in solo pane Sanctissimi Sacramenti vivit homo; id est, non tantum contentus esse debet se Sacratissimam Eucharistiam sumpsisse, sed etiam conari, bene sumpsisse. Bene autem sumit qui cum fide, cum desiderio, cum charitate, cum humilitate, cum fiducia sumit; qui sumit cum carnis afflictione, cum profectus desiderio, non autem ex usu, qui agnoscit se nihil esse, se sibi nihil prodesse, omnia ex Deo habere, omnia ex Deo posse; hoc siquidem non ex solo pane vivere est, sed ex omni

G. Druez
Bicki
apert. ascel
Tomus III
N. V
58